

วารสารวิจัยธรรมศึกษา

JOURNAL OF DHAMMASUKSA RESEARCH

ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2566)

Vol. 6 No. 2 (July – December 2023)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นวารสารตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย บทความหนังสือ และบทความวิชาการประเภทอื่นๆ
2. เพื่อเป็นสื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวิชาการของนักวิจัยและนักวิชาการทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นวารสารเสนอองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานุรักษ์ตามหลักการศึกษายุทธศาสตร์ศาสนาและศาสตร์ต่างๆ
4. เพื่อพัฒนาวารสารให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาและเป็นการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผลงานการวิจัยและบทความทางวิชาการทางพระพุทธศาสนาและศาสนาต่างๆ รวมทั้งปรัชญาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI

เจ้าของ

ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม (RESEARCH CENTER FOR DHAMMASUKSA PHRAPARIYATTIDHAMMA OF WATAWUTWIKASITARAM SCHOOL) ฤๅ๓ิ๓ุณแม่๓าลั๓๓ ห้๓อง 305 เลขที่ 137 วัดอาวุธวิกสิตาราม ถนนจรัล๓นิต๓ว๓งศ์ 71 บางพลัด กรุงเทพฯ 10700 โทร 0860864258

ที่ปรึกษา

พระธรรมวชิรสุธี	รองแม่กองบาลีสนามหลวง ประจำคณะธรรมยุต เจ้าอาวาส/เจ้าสำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระราชติลก, ดร.	ผู้ช่วยแม่กองบาลีสนามหลวง ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอาวุธวิกสิตาราม ประธานกรรมการบริหารการศึกษา
พระศรีวินยาภรณ์, ดร.	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอาวุธวิกสิตาราม เจ้าคณะแขวงบางพลัด
พระมหาพรภวิทย์ จิรวิโช	อาจารย์ใหญ่สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระศรีวิชราที, ผศ.ดร.	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระครูศรีวีรคุณสุนทร, ผศ.ดร.	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาพรชัย สิริวิโร, ผศ.ดร.	รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.เนตร หงษ์ไกรเลิศ	มหาวิทยาลัยสยาม
นาวาเอก ดร.นพดล บงกชกาญจน์	กรมยุทธศึกษาทหารเรือ
ดร.วิลาสินี วัฒนมงคล	ผู้พิพากษาสมทบ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรสงคราม

บรรณาธิการวารสาร

พระมหามหวินทร์ ปุริสุตโตโม, ผศ.ดร.

กองบรรณาธิการวารสาร

พระบุญฤทธิ์ อภิบุณโณ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผศ.ดร.ธเนศ เกษศิลป์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผศ.ดร.สุณี เวชประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช
พ.ต.ท.หญิง ดร.ปิยะนุช ศรีสรานุกรม	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
นายครรชิต มีซอง	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

พระครูวินัยธรบุญศรี ญาณวุฑโฒ, ผศ.ดร	อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระวินัยธรสุขุม สุขวฑฒโก, ผศ.	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาไพจิตร อุตตมธมโม, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหาภาณุวิชญ์ ภาณุวิชญ, ดร.	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ.ดร.ศรชัย ท้าวมิตร	พนักงานเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก	พนักงานเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รศ.วิรัตน์ กางทอง	พนักงานเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.ณัฐธพงษ์ มะลิซ้อน	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผศ.ดร.เกรียงไกร พินยารักษ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
ดร.กฤตพิศิษฐ์ ปุณณภัทร์ธนากุล	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.กฤตสุขชิน พลเสน	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.ประเวช วัฒนาแก้ว	คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.ประชัน ชะชีกุล	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ดร.จักรี ศรีจารุเมธีญาณ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ดร.ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์
ดร.พูนศักดิ์ กมล	วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.กำธร เพี้ยเอี่ยม	นักวิชาการอิสระ ด้านศาสนาและปรัชญา
ดร.ขวลิต ไหลรินทร์	พนักงานเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ดร.ศุภานนท์ ชอบประดิษฐ์	วิทยาลัยทองสุข
ดร.สมเจต หลวงกัน	วิทยาลัยสงฆ์สุพรรณบุรีศรีสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ฝ่ายจัดรูปเล่ม/สมาชิกวารสาร

นายอริย์ธัช เลิศอมรไชยกิจ	นายสุขขาน มักสัน
นางสาวพรทิพย์ พุทธิกิตติวงศ์	นางสาวสุนี อามาศย์มนตรี

พิมพ์ที่

จี คลาส (G CLASS) เลขที่ 26/19 ศาลาป่า พุทธมณฑล นครปฐม 73170
โทร 028892223 โทรสาร 028893204 อีเมลล์ g_class@hotmail.com

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยธรรมศึกษา ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2566 ปีที่ 6 กองบรรณาธิการได้บริหารจัดการทุกบทความในวารสารให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI อย่างเข้มข้นเหมือนเดิม ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณให้เป็นที่เรียบร้อยและให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดจากผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายหน่วยงานที่ได้ให้ความร่วมมือรับเชิญเป็นผู้ตรวจประเมิน โดยเป็นการประเมิน 3 รูป/คน ในทุกบทความที่ได้รับการเผยแพร่ในครั้งนี้

วารสารวิจัยธรรมศึกษานี้ได้นำเสนอผลงานของนักวิชาการจากหน่วยงานต่างๆ ที่น่าสนใจดังนี้

1. RESEARCH ON ARCHITECTURAL EDUCATION BASED ON TRADITIONAL ARCHITECTURAL CULTURE PROTECTION by SunTianze Dalian Minzu Sutida Howattanakul and Sataporn Pruettikul, University School of Architecture, Traditional villages record the collective nostalgia of the people and are also carriers of traditional culture. In the context of rural revitalization, discovering the genetic code chain hidden in the soul of traditional villages, revitalizing the natural vitality and vitality of the village, making it a support point for rural revitalization, is to protect the "engine" that never goes out of human civilization, and is to inherit the soul of local culture is to truly realize the goal of "new rural construction" that is culturally textured and ecologically livable. This paper studies the protection and utilization of traditional villages from the perspectives of pedagogical theory, architectural theory, traditional culture theory, etc., and discusses the form, inheritance and development of traditional villages, so as to explore the development strategies and innovative methods of traditional villages for traditional architectural education.

2. THE MANAGEMENT OF STUDENT AFFAIRE IN FRUSTRATION QUOTIENT OF ART COLLEGE by Ai Shuzhou Sutida Howattanaku and Sataporn Pruettikul, Educational Administration, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The purpose of this study is three more: to investigate and analyze the types and causes of frustration among students in art colleges. Discuss the composition of current frustration education in the frustration of art college students. This paper proposes and verifies the effectiveness of frustration quotient education on the frustration of art college students. This study starts from the frustration quotient of art college students in the new era, and takes the characteristics, performance and frustration quotient education of art college students in the new era as the research center. By means of means, combined with his years of educational work practice and field research, he conducted an experimental study on the frustration quotient of art college students in the new era. Strive to express the relevant research on the frustration quotient

of art college students in the new era to have both an experience level and a theoretical level, and then explore the methods and approaches to improve the frustration quotient of art college students in the new era and improve the educational methods of frustration quotient.

3. CULTIVATION OF CULTURAL AND CREATIVE INDUSTRY TALENTS TO ART DESIGN MAJORS IN COLLEGES AND UNIVERSITIES UNDER LIAONING PROVINCE by Zhang Jian Kamolmal Chaisirithanya and Chuanchom Chinatangkul, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The research findings revealed that: (1) there were seven components of cultivation of cultural and creative industry talents to art design majors in colleges and universities under Liaoning Province; and (2) there were total of 23 managerial guidelines of cultivation of cultural and creative industry talents to art design majors in colleges and universities under Liaoning Province.

4. การบูรณาการนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการเรียนการสอน (The Integration of innovation and educational technology into teaching) โดย ปฎิธรรม สำเนียง พิมพ์ปวีณ์ นิธิ จิรชาติ และพระมหาอุดร อุตตโร (มากติ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ สรุปว่า บูรณาการ คือ การเชื่อมโยงองค์ความรู้ ตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไปมาจัดกระทำให้เป็นเนื้อเรื่องเดียวกันจนเกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางและครอบคลุมความรู้ทั้งสามด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย โดยการนำนวัตกรรม ใหม่ ๆ หรือปรับปรุงจากสิ่งดั้งเดิมทำให้ดีขึ้นเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อนำมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติทางการศึกษา การใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนที่เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มาปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนให้ทันกับยุคที่เทคโนโลยีเปลี่ยนไป เพื่อจะได้สร้างผู้เรียนให้มีทักษะต่าง ๆ ที่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ นำองค์ความรู้ไปสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น และสามารถดำรงอยู่ในยุคดิจิทัลได้ สอนให้มีทักษะชีวิตที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตเอาตัวรอดอยู่ในยุคนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลนั่นเอง

5. ทำตามลำดับขั้น: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน (Follow Steps: An Analytic, Appreciative, and Applicative Study) โดย เมธา หริมเทพาธิป ชัยโรจน์ นพเฉลิมโรจน์ และวัชรารัตน์ สุนทรwanaเวศ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการวิเคราะห์ พบว่า ในการทรงงานของพระองค์จะทรงเริ่มต้นจากสิ่งที่จำเป็นของประชาชนที่สุดก่อน ได้แก่ สาธารณสุข เมื่อมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงแล้วก็จะสามารถทำประโยชน์ด้านอื่น ๆ ต่อไปได้ จากนั้นจะเป็นเรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และสิ่งจำเป็นในการประกอบอาชีพ อาทิ ถนน แหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร การอุปโภค บริโภค ที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนโดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการให้ความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีที่เรียบง่าย เน้นการปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ราษฎรสามารถนำไปปฏิบัติได้และเกิดประโยชน์สูงสุด 2. ผลการวิจัย พบว่า การทำตามลำดับขั้นก่อให้เกิดการจัดลำดับความสำคัญของงาน ช่วยสร้างพื้นฐานการทำงานที่มั่นคงที่สามารถ

รองรับการขยายผลของงานในอนาคต ช่วยให้เกิดความประหยัด ดำเนินงานได้อย่างเรียบง่าย ไม่ซับซ้อนจนเกินไป ทำให้งานดำเนินไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ ช่วยลดอุปสรรคต่าง ๆ ในระหว่างการทำงาน และช่วยให้ทุกหน่วยงานรู้ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกิดขึ้น เกิดการทำงานที่ประสานสอดคล้อง ไม่ก้ำก๋ายงานของกันและกัน แต่ช่วยเสริมกันและกันตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานรับผิดชอบ 3. ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการนำหลักการทรงงานข้อนี้ไปประยุกต์ใช้ สามารถประยุกต์ใช้ได้ดังนี้ 1) เริ่มต้นจากสิ่งจำเป็นพื้นฐาน 2) สำรวจความคิดเห็นก่อนการดำเนินงาน 3) วิเคราะห์ความเป็นไปได้จากทุกทาง 4) วางแผนอย่างรอบคอบและรัดกุม 5) ดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นระบบ 6) ติดตามและประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนา

6. ภูมิสังคม: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน (Geosocial: An Analytic, Appreciative, and Applicative Study) โดย เมธา หริมเทพาธิป ชัยโรจน์ นพเฉลิมโรจน์ และวัชรารัตน์ สุนทรwanaเวศ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการวิเคราะห์ พบว่า ภูมิสังคมสามารถแบ่งออกได้ 2 ส่วน คือ ภูมิศาสตร์ ได้แก่ ภูมิประเทศ ลักษณะของพื้นที่ และสังคมศาสตร์ในสังคมวิทยา ได้แก่ ลักษณะของประชากร พฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ต่าง ๆ 2. ผลการวิจัย พบว่า ทำให้ทราบถึงจุดร่วมของแต่ละพื้นที่ และระหว่างพื้นที่ว่ามีความต้องการสิ่งใด ทำให้ทราบถึงจุดต่างของแต่ละพื้นที่ที่ควรมีทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของแต่ละภูมิสังคม เกิดการส่งเสริมจุดแข็งของแต่ละพื้นที่สู่ความเป็นเลิศเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม และช่วยทำให้แต่ละภูมิสังคมเกิดความสมดุลความพอดี เข้ากันได้กับวิถีการดำเนินชีวิตของคนซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความสุขของคนในสังคมนั้น ๆ 3. ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการนำหลักการทรงงานข้อนี้ไปประยุกต์ใช้ สามารถประยุกต์ใช้ได้ดังนี้ 1) สำรวจข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพของสังคมนั้น ๆ 2) นำข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ “แสวงหาจุดร่วม สงวนจุดต่างอย่างสร้างสรรค์” ในส่วนที่เป็นจุดร่วมนั้นให้ทุกคนนำมาปฏิบัติร่วมกันเพื่อคุณภาพชีวิตหรือความสุขมวลรวมของทุกคน

7. RISK MANAGEMENT OF ART MASTER EDUCATION IN COLLEGES AND UNIVERSITIES IN LIAONING PROVINCE by Yanpeng Li Kamolmal Chawasirithanya and Chuanchom Chinatangkul Educational Administration Faculty of Education, Bangkokthomburi University, The results show that: (1) the components of education risk management of art masters in Colleges and universities in Liaoning Province are education risk assessment system, project operation risk management, organizational and administrative process management risk, education quality risk and risk internal control; (2) The verification of the effectiveness of risk management of art master education in Colleges and universities in Liaoning Province meets the standards of practicality, feasibility, ownership and accuracy.

8. A NEW PARADIGM OF ELDERLY EDUCATION MANAGEMENT FOR THE NEXT DECADE IN ZHUHAI CITY UNDER GUANGDONG PROVINCE by Li Jinze Kamolmal Chaisirithanya and Chuanchom Chinatangkul, Educational Administration, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The research results were revealed as follows (1) there were seven dimensions of a new paradigm of elderly education management for the next decade in Zhuhai City under Guangdong Province namely as follows: the future development direction of education for the elderly, education and management functions for the elderly, the elderly The establishment mechanism of the education system, the financial management and funding for the education of the elderly, the education teachers for the elderly, the curriculum and teaching methods of the elderly education, and the international cooperation in the education of the elderly; and (2) the future wheels for elderly education management for the next decade in Zhuhai City under Guangdong Province were developed, based on the analysis results of the feasibility trends of new paradigms from a group of 17 experts. The researcher used the results of analysis to develop the future wheels.

9. THE TRAINING MODE OF INDIVIDUALIZED TALENTS IN FIRST-CLASS UNIVERSITIES by Chenfeng Sutids Howattanakul and Sataporn Pruettikul, Educational administration, faculty of education, Bangkokthonburi University, The research results show that: (1) Components of the effectiveness of personalized talent training in first-class universities The effectiveness has eight components, including the concept of talent training, the mode of professional setting, the method of curriculum setting, the teaching system, the teaching organization form, and the teaching management mode, invisible course form, teaching evaluation method. (2) There are 18 guidelines for the effectiveness of personalized talent training in first-class universities, including 4 guidelines for the effectiveness of talent training concepts; 2 guidelines for the effectiveness of professional setting models; guidelines for the effectiveness of curriculum setting methods; There are 2 effectiveness guidelines for the teaching system; 2 effectiveness guidelines for the teaching organization form; 2 effectiveness guidelines for the teaching management model; 1 effectiveness guide for the invisible course form; 3 effectiveness guidelines for teaching evaluation methods.

10. INSTRUCTIONAL LEADERSHIP OF ART DESIGN ADMINISTRATORS IN COLLEGES AND UNIVERSITIES UNDER SHENYANG CITY by Zhao Ying Kamolmal Chaisirithanya and Chuanchom Chinatangkul, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The research findings revealed that: (1) there were six components of instructional leadership of art design administrators in

colleges and universities under Shenyang which consisted of curriculum and instruction management, supportive work environment, teacher's professional development, instructional process management, evaluation of instructional process, and communication of mission and objectives; (2) there were 18 guidelines as follows: strengthen the management of all courses and the instruction of courses; provide resources and support for instructional practice; improve the supervision system of instructional process; strengthen the construction of instructional environment; strengthen home-school cooperation; perfect the psychological consultation mechanism of students; strengthen instructional reform and curriculum construction; strengthen the construction of teachers; strengthen the construction of experimental base; establish a instructional quality assurance system; establish instructional evaluation and monitoring system; regularly carry out instructional and research activities; establish a diversified instructional evaluation system; formulate systematic social practice standards; formulate standards for the growth of teachers and students; establish a correct educational concept; strengthen support for teacher training; strengthen support for students' professional development.

11. The Effectiveness of Massive Open Online Course for Fine Arts Education in Universities under Liaoning Province by Shuangnan Liu Chuanchom Chinatangkul and Kamolmal Chaisirithanya, Leadership In Educational Administration, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The research was a mixed methodology research. The population includes 54 college leaders and 426 instructors from 20 colleges and universities, with a total number of 480. Using multi-stage random sampling technology, the sample size of 300 university leaders and instructors was determined. The nine key informants were deans of art colleges, deans of academic affairs, directors of basic teaching departments of art colleges and other relevant administrators, and lecturers of relevant majors in art colleges and universities. obtained by purposive sampling method. The instruments used for data collection were semi structured interview, a five-level rating scale questionnaire, and note taking by Focus Group Discussion. Major findings: (1) Strengthen organizational management and standardize the learning management system included four components: build a learning organization in universities, establish a MOOC public education service platform, improve the construction of an evaluation system for MOOC learning performance, establish the construction, evaluation and assessment mechanisms for the improvement of MOOC for fine arts education.(2) Establish and improve the quality assurance system of MOOC education and establish a sound mechanism for MOOC development included five

components: Set up a special MOOC project team , Financial security , mutual course selection and credit recognition, design and implementation and evaluation mechanisms for MOOC development , Innovate the MOOC teaching mode .(3) Organise and carry out MOOC-based education and teaching reforms within the university, and comprehensively integrate education resources integration included five components: settings of teaching institutions, policy support, educational management links, educational resources, teaching reform and research. (4) Develop a management system in line with MOOC Features to promote the construction of MOOCs in universities included seven components: the convenience of MOOC learning, the construction of an evaluation system for MOOC learning performance, management support and supervision of MOOCs, the platform's service-oriented functions, online and offline hybrid teaching, MOOC promotion strategy, the fairness of MOOC learning, (5) Optimise Learning Platform Management included four components: infrastructure construction plans, the timeliness of the MOOC platform, real-time updating of courses and in-depth development, MOOC platform should own style and paradigm, teaching on the platform. (6) Strengthen Platform Education Quality Assurance and promote Platform Education Quality enhancement included four components: a sound quality assurance mechanism for Platform Education, a credit conversion mechanism, and a mechanism for mutual recognition of credits, students' personalised learning management, adapt various functions and features to the learners' way of thinking, a dynamic MOOC teaching quality evaluation system.

12. The Future Professional Development of Young Teachers in China's Fine Arts Academies by Xiaokun Yin Chuanchom Chinatangkul and Kamolmal Chaisirithanya, Leadership in Educational Administration, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The research findings revealed that: (1) There were five dimensions of the future professional development of young teachers in China's fine arts academies, namely: Development of Professional Capacity as a Teacher Specializing in Fine Arts, Improvement of Teaching Competence, Enhancement of Professional Ethics and Morality, Sustainability of Professional Development, Management of Future Professional Development; and (2) The future wheels for the future professional development of young teachers in China's fine arts academies were developed based on an analysis of the feasibility trends of the future professional development of young teachers in China's fine arts academies conducted by a group of experts. The researcher used the analysis results to create a picture of the future wheels.

13. RESILIENT LEADERSHIP MODEL FOR ADMINISTRATORS OF HIGHER ART SCHOOLS IN LIAONING PROVINCE by Li Yuezhu Peerapong Tipanark and Pornthep Mengman, Educational Administration, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The research findings revealed that: (1) there were 7 components and 22 indicators of resilient leadership required by administrators, it consisted of: adaptability and control, mindfulness, interpersonal relationships and support, cooperation and communication, organizational innovation, learning and professional growth, and strategy and decision. (2) The resilient leadership model for administrators of Higher Art Schools in Liaoning Province that developed was consistent with the empirical data. The value of Relative Chi-square (χ^2/df) = 2.00, Degree of Freedom (df) = 121, Goodness of Fit Index (GFI) = 0.95, Tucker-Lewis Index (TLI) = 0.98, and Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.05, all in line with specified criteria. And the key components had the weight between 0.82-0.98 higher than 0.70.

14. แก้ปัญหาที่จุดเล็ก: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน (Solving of Small Problems: An Analytic, Appreciative and Applicative Study) โดย เมธา หริมเทพาธิป ชัยโรจน์ นพเฉลิมโรจน์ และวัชรรัตน์ สุนทรวนาเวช ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการวิเคราะห์ พบว่า “จุดเล็ก” ในบริบทของการทำงาน คือ ส่วนประกอบของความสำเร็จที่เราวางไว้ แม้ว่าแต่ละองค์ประกอบจะเกิดขึ้นจากจุดเล็ก ๆ ที่เป็นองค์ประกอบย่อยมารวมกัน แต่ทุกองค์ประกอบนั้นล้วนสำคัญในหน้าที่แห่งตน หากองค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเกิดความบกพร่องเสียหายไป ย่อมส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบอื่น ๆ ตามไปด้วย 2. ผลการวิจัย พบว่า การแก้ปัญหาที่จุดเล็กช่วยลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน และได้มีโอกาสทบทวนรายละเอียดของประเด็นหลักและประเด็นรองในระดับโครงสร้างย่อย ส่งเสริมให้เกิดการคิดอย่างมีเหตุผล สร้างนิสัยความใส่ใจในรายละเอียด ช่วยลดความเสี่ยงในการรื้อทำลายโครงสร้างงานทั้งหมดโดยไม่จำเป็น 3. ผลการวิธาน พบว่า แนวทางการนำหลักการทรงงานข้อนี้ไปประยุกต์ใช้ อาจสามารถประยุกต์ใช้ได้ ดังนี้ 1) วางใจไม่คาดหวัง 2) ถอดส่วนประกอบ และ 3) สำนวญจุดอ่อน นอกจากนี้ การแก้ปัญหาที่จุดเล็กยังมีประโยชน์ต่อการนำไปต่อยอดทางความคิดเพื่อสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหานั้น ๆ ต่อไปได้

15. Mechanism Training Management of Innovative Talents In Higher Education Under Liaoning Province by Liu Guoqing Sutida Howattanakul and Sataporn Pruettikul, Bangkokthonburi University, The research results showed that: (1) there were four components of Mechanism training management of innovative talents in higher education under Liaoning Province which consisted of management of innovative education process, the internal management of innovative talent training, the innovative talent training mode in colleges and universities, and the improvement of students' innovative ability; and (2) There are 14 strategies for the management system of innovative talents cultivation in colleges and universities under Liaoning Province: there were four strategies for the management of innovative education process, three strategies for the internal management of innovative

talents cultivation, three strategies for the innovative talents cultivation mode in colleges and universities, and four strategies for improving students' innovative ability. The research results were aimed at promoting and improving the development of innovative talent training management system in colleges and universities under Liaoning Province.

16. กระบวนทัศน์ใหม่ทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา (Innovation Paradigm and Educational Information Technology) โดย รังสิวุฒิ พุ่มเกิด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัชฌมศึกษานครสวรรค์ และพระมหาอุดร อุตตโร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยา เขตนครสวรรค์ ผลการศึกษา พบว่า การบริหารจัดการยุคใหม่เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์จำเป็นต้องจริงจัง โดยมีการ ปรับปรุงโครงสร้างและมีการประสานงานให้เกิดความชัดเจน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตาม เป้าหมายตั้งแต่การวางแผน การเตรียมการเพื่อกำหนดเป้าหมายกลยุทธ์ต่าง ๆ ให้บรรลุความสำเร็จตาม เป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลครบถ้วน

17. การวางใจเป็นกลางกับปรัชญากระบวนทรรศน์ (Equanimity and The Philosophy of Paradigm) โดย อัคริน ฉิมตะวัน และรวิข ตาแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า การ วางใจเป็นกลางมีการเสนอแนวทางปฏิบัติมาตั้งแต่ยุคโบราณจนถึงหลังนยุค กระบวนทรรศน์โบราณเน้นให้ การวางใจเป็นกลางตั้งอยู่บนฐานของการเชื่อมั่นในกฎธรรมชาติ กระบวนทรรศน์ยุคกลางเสนอว่า การวางใจ เป็นกลางคือการทำให้บริสุทธิ์จากกิเลส มีความยุติธรรม ไม่เอนเอียง กระบวนทรรศน์นยุค เสนอว่าการ วางใจเป็นกลางจะเกิดขึ้นได้จากการรู้ความจริง จึงต้องแสวงหาข้อเท็จจริง และตัดสินใจเป็นกลางบน ข้อเท็จจริงนั้น กระบวนทรรศน์หลังนยุคสายกลาง เสนอให้การวางใจเป็นกลางด้วยการยอมรับในภาพปรากฏ และความเป็นจริงในขณะนั้น ผลการวิจัยสามารถเป็นแนวทางในการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับการวางใจเป็นกลางใน การดำเนินชีวิตที่ถูกต้องต่อไป

18. การวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนไตรสิกขาตามแนวคิดปรัชญาหลังนยุคสายกลาง (An Analysis of Teaching and Learning Approach According to Tri- Sikkha Based on Moderate Postmodern Philosophy) โดย ใจกลั่น นาวาบุญนีย รวิข ตาแก้ว และกิริติ บุญเจือ บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยพบว่า หลักการไตรสิกขาเมื่อนำมาการจัดการเรียนการสอน แล้ว วิธีสอนตามหลักการไตรสิกขา มีแนวคิดเบื้องหลังที่สอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาหลังนยุคสายกลาง ซึ่ง สามารถจำแนกวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของไตรสิกขาได้คือ การสอนศีลเพื่อพัฒนาคนให้เป็นปกติ อยู่ รวมกันอย่างสงบสุข สอดคล้องกับการปรัชญาหลังนยุคสายกลางเรื่องการเสริมสร้างสันติภาพ เอกภาพบน ความหลากหลาย การสอนสมาธิเพื่อความตั้งมั่นในความสงบใจ สอดคล้องกับปรัชญาหลังนยุคสายกลาง เรื่อง การเกิดสันติภาพภายใน การสอนปัญญาเพื่อได้ความรู้ ความทรงจำ ความเข้าใจ และสามารถเลือก ตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆโดยใช้หลักธรรมและคุณธรรมในการแก้ปัญหา สอดคล้องปรัชญาหลังนยุคสาย กลางคือความไม่ยึดมั่นถือมั่น เปิดรับความคิดต่างๆด้วยใจเปิดกว้าง และแสวงหาความรู้และคำตอบเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิต การประยุกต์ใช้ไตรสิกขาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยผ่านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน พัฒนาคุณภาพชีวิตของครูผู้สอนผ่านกิจกรรมการอบรมครู ผู้วิจัยได้สรุป

ความเข้าใจในการนำหลักการไตรสิกขามาใช้ร่วมกับปรัชญาหลังนวยุคสายกลางเป็นรูปแบบของตาราง เพื่อความสะดวกในการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

19. การจัดการเรียนการสอนตามหลักการไตรสิกขาตามทรรศนะปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง (Teaching and Learning Approach According to Tri- Sikkha Based on Moderate Postmodern Philosophy) โดย ใจกลั่น นาวาบุญนิยม วริช ตาแก้ว และกิริติ บุญเจือ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า หลักการไตรสิกขาตามทรรศนะปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง สามารถจำแนกความหมายไตรสิกขาได้คือ 1. อธิศีลสิกขา เป็นการฝึกอบรมตนให้มีศีลเป็นปกติสามารถจำแนกอธิศีลได้ 3 ระดับคือ ระดับกายคือ มีกายที่ปกติไม่ผิดในศีลและวินัย ระดับใจคือมีจิตใจสงบในขณะที่ปฏิบัติศีลและ ระดับจิต คือมีจิตใจสงบเป็นปกติและมีความรู้ความเข้าใจว่าปฏิบัติศีลเพื่ออะไร 2. อธิจิตสิกขา เป็นการฝึกอบรมตนให้มีความสงบหรือมีสมาธิแล้วนำเอาสมาธิมาใช้ประโยชน์ในทางปัญญา จำแนกเป็น 3 ระดับคือ ระดับกายคือมีกายสงบ ระดับใจคือมีใจที่สงบ นิ่ง ว่าง และระดับจิต คือ มีความละเอียดความใสใจเข้าไปรู้อารมณ์ขณะประพาสศีลแต่ละข้อ 3. อธิปัญญา การฝึกอบรมตนให้มีปัญญา จำแนกเป็น 3 ระดับคือ ระดับกายเป็นความฉลาดทางสมอง ได้แก่ความรู้ความจำของสมอง ระดับใจเป็นความฉลาดทางอารมณ์ และระดับจิตเป็นความฉลาดทางด้านศีลธรรม รวมถึงคุณธรรมและจริยธรรม การจำแนกไตรสิกขาเพื่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักไตรสิกขาตามกระบวนทรรศน์ปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง ผลการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ในการศึกษาในระดับต้น ควรสอนไตรสิกขาเฉพาะระดับกาย ในระดับการศึกษาระดับที่สูงขึ้นสามารถใช้ระดับจิตใจได้ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มที่มีความถนัดทางการคิดควรเริ่มด้วยอธิปัญญาสิกขา ส่วนผู้เรียนที่มีความถนัดทางด้านการปฏิบัติ สามารถเรียงลำดับใหม่ได้ตามความพร้อมและความสนใจของผู้เรียน ข้อเสนอแนะในการวิจัยควรนำหลักการไตรสิกขามาขยายความรู้การจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นเรียน

20. สิ้นน้ำใจกับการเลื่อนความหมาย (Remuneration and the Meaning Shift) โดย สิริกร อมฤตวาริน และพจนา มาโนช มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า สิ้นน้ำใจมาจากคำว่าสิ้นและน้ำใจ ซึ่งมีภพวิทยาของน้ำใจบนความสัมพันธ์ของการรู้จักกันและการมีกิจเกี่ยวข้องกัน และมีสิ้นน้ำใจเป็นการตอบแทนน้ำใจซึ่งแบ่งเป็นสิ้นน้ำใจสีขาวและสิ้นน้ำใจสีดำ และได้ถูกเลื่อนความหมายเป็นสิ้นบนตามภพวิทยาของผลประโยชน์ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง แต่เมื่อสิ้นบนนั้นเป็นคำที่ได้แสดงคุณค่าในเชิงลบไปเสียแล้ว สิ้นน้ำใจก็ถูกเลื่อนความหมายจนเกิดความเข้าใจในระดับเดียวกับสิ้นบนนั้นคือ เป็นรากเหง้าของการคอร์รัปชัน การวิจัยนี้เสนอว่า เมื่อความหมายของคำถูกเลื่อนไปในทางที่ลบก็ควรคืนความหมายเดิมของคำๆ นั้นด้วยการชี้แจงความหมายเดิมเพื่อรักษาความหมายของคำให้ตรงกับสภาพหรือสถานะของคำ “สิ้นน้ำใจ” มีขอบเขตความหมายแท้ที่ใช้หรือไม่ใช้อย่างชัดเจน ส่วนใดที่ไม่ใช่ความหมายแท้และทำให้ความหมายเดิมเสียไปก็ใช้วิธีนี้รื้อฟื้นคือ ตัดส่วนที่ผิดเพี้ยนออกไปทีละส่วนๆ เพื่อให้เหลือแต่ส่วนที่ตรงกับความหมายแท้เพื่อให้เห็นคุณค่าของคำว่า “สิ้นน้ำใจ” บนพื้นฐานของน้ำใสใจจริงอันเป็นความ “ดีงาม” แบบไทยแท้ และเห็นภัยที่เกิดขึ้นจากการเลื่อนความหมายหรือทำลายความหมายที่ดีแต่เดิมให้เสียไปที่เกิดในสังคมไทย

21. พฤติกรรมความเชื่อการสวดมนต์ข้ามปีในสังคมไทย (The belief behavior of praying across the years in Thai society) โดย ณัฐรพงษ์ มะลิซ้อน สมพร เหลาฉลาด ขจิตพรรณ อมรปาน และสว่าง บุญ วงศ์ฟ้าเลื่อน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สรุปว่า บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมความเชื่อการสวดมนต์ข้ามปีในสังคมไทย ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากการวิเคราะห์และทบทวนวรรณกรรมสามารถนำเสนอแนวทางให้เกิดแนวทางประยุกต์สวดมนต์นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่ชีวิต พฤติกรรมความเชื่อการสวดมนต์ข้ามปีในสังคมไทยเชื่อว่าการสวดมนต์เป็นสิ่งที่ดีที่ต้องสวดด้วยความศรัทธา และเชื่อว่ามีคุณค่าทางด้านจิตใจที่จะเกิดผลดีต่อตนเอง พฤติกรรมความเชื่อการสวดมนต์ข้ามปีในสังคมไทยส่วนใหญ่ขอพรให้ครอบครัวเป็นลำดับแรก การสวดมนต์ทำให้เกิดความสุข ความสบายใจ และมีสุขภาพจิตที่ดีได้มากกว่าผู้ที่ไม่ได้สวดมนต์ ยิ่งสวดมนต์บ่อยครั้ง ยิ่งทำให้มีโอกาสที่จะเกิดความสุข ความสบายใจ และมีสุขภาพจิตที่ดีมากยิ่งขึ้น กิจกรรมสวดมนต์ข้ามปีเป็นกิจกรรมทางเลือก เพื่อให้ประชาชนหันมาสวดมนต์ข้ามปีเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต แทนการไปสังสรรค์ซึ่งมักจะมีการดื่มสุราและของมีเมาในช่วงเทศกาลปีใหม่

22. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี (MOTIVATION FOR THE PERFORMANCE OF LOCAL GOVERNMENT PERSONNEL IN NONG SAENG DISTRICT UDON THANI PROVINCE) โดย รุ่งรัตน์ จงบุญ และบุญเหลือ บุบผามาลา คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมและความมั่นคงในการทำงาน ($\bar{X} = 3.70$) รองลงมา คือ ด้านนโยบายและการบริหาร ($\bar{X} = 3.67$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเท่ากัน คือด้านความก้าวหน้า ($\bar{X} = 3.29$) และด้านประโยชน์ตอบแทน ($\bar{X} = 3.29$) การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง และรายได้ต่อเดือน โดยพบว่าบุคลากรที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ประเภทตำแหน่งต่างกัน และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ควรมีการส่งเสริม และสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่บุคลากรอย่างเพียงพอ

23. ระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี (QUALITY OF LIFE OF THE ELDERLY IN PHON NGAM SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION NONG HAN DISTRICT, UDON THANI PROVINCE) โดย ชนกานต์ สุกัลป์ และสุปิ่น สมสาร คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม พบว่า มีคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาผลของแต่ละด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือด้าน ความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตใจ และด้านร่างกาย 2. ผลการเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในองค์การ

บริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สถานที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิก ในครอบครัว และรายได้ที่ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผลเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุใน องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ จาก แบบสอบถามปลายเปิด ต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ แจกยารักษาโรค และตรวจสุขภาพฟรีประจำปี ให้แก่ผู้สูงอายุที่บ้าน/จัดสรรเบี้ยยังชีพให้ทั่วถึง เพิ่มอัตราเงินเบี้ยยังชีพ/มีการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ/ชมรม ฌาปนกิจสงเคราะห์จัดกิจกรรมให้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กัน เข้าวัด ฟังธรรม/ให้มีการส่งเสริมการประกอบ อาชีพเพื่อการยังชีพโครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ/ต้องการเครื่องออกกำลังกาย

24. พุทธธรรมปริวรรตศาสตร์ว่าด้วยอนัตตาเพื่อการสร้างเสริมสังคมพหุวัฒนธรรม (The Buddhist Hermeneutics on Selflessness for Strengthening the Multicultural Society) โดย พระปลัดบุญมี คุณากโร (โพธิศรีสม) สวัสดิ์ อโณทัย และสมบุญ บัญโท มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัย พบว่า สังคมพหุวัฒนธรรม เป็นสังคมที่มีลักษณะรวมศูนย์อย่างหลากหลายของชาติพันธุ์และแหล่ง กลิ่นกันทางวัฒนธรรมมนุษย์ ทั้งนี้ เกิดจากความต้องที่สอดคล้องกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมที่ ดีกว่าจึงไหลรวมเข้าหากัน โดยคงความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตนสำนักร่วมหนึ่งเดียวไว้จึงเกิดกระแสความ ขัดแย้งแบ่งแยกขึ้น แม้จะมีแนวคิดพหุวัฒนธรรมร่วมแก้ไขแต่ก็ไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร เพราะความขัดแย้ง ดังกล่าวเกิดจากกิเลสความยึดถือในตัวตน อัตลักษณ์ของมนุษย์ แนวทางการแก้ไขจึงต้องอาศัยพุทธธรรม ปริวรรตศาสตร์ว่าด้วยอนัตตา เพื่อสร้างความเข้าใจในความเห็นต่างเรื่องตัวตนที่ถูกต้อง และเสริมสังคมพหุ วัฒนธรรมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรูปแบบเครื่องมือวิชาการเกี่ยวกับปรัชญาหลังนวยุค เพื่ออธิบายเจตนาที่แท้จริงในโครงสร้างของภาษาศาสตร์ เพื่อให้มนุษย์ได้เข้าใจความจริงตามกฎแห่งธรรมชาติ ว่า สรรพสิ่งล้วนเป็นอนัตตา คือ ไม่ใช่ตัวตน โดยแบ่งตามหลักวิภาษวาทและอุปมา ความเป็นจริงเรื่องตัวตน สากลและหลักความสุขในปัจจุบัน สามารถสร้างความเข้าใจในทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติด้วยปัญญา เพื่อให้คน จากหลากหลายวัฒนธรรมได้รับรู้สู่การปฏิบัติร่วมกัน เพื่อขจัดความขัดแย้งและแบ่งแยกทางวัฒนธรรมพื้นฐาน สี่ประการ คือ ด้านชาติพันธุ์ ด้านการเมืองการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ และด้านความเชื่อทางศาสนาที่เกิด จากความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมให้สังคมมีทัศนคติที่ถูกต้อง มีระเบียบสังคมอย่างเท่าเทียม ทางวัฒนธรรมด้วยความเคารพกัน อยู่ร่วมกันอย่างรู้จักสามัคคี มีเมตตา เอื้ออาทร เป็นสังคมอุดมคติสร้างสันติ สุขในการร่วมกันสืบไป รูปแบบองค์ความรู้ใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนดสูตรว่า $C+S+M = M+S$ Model

25. การบูรณาการปรัชญาการศึกษาหลังนวยุคเพื่อเสริมสร้างผลลัพธ์การศึกษาที่พึงประสงค์ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา (The Integration of Postmodern Philosophy of Education for Reconstructing the Desired Outcomes of Education of the Ecclesiastical Secondary School) โดย พระมหาณรรณกร ภัทรเมธังกร สวัสดิ์ อโณทัย และสมบุญ บัญโท มหาวิทยาลัย เซนต์จอห์น ผลการวิจัย พบว่า แนวคิดและทฤษฎีด้านการศึกษาเพื่อเสริมสร้างผลลัพธ์การศึกษาที่พึงประสงค์ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ได้แก่ การจัดการศึกษา การเรียนการสอน ผู้สอน ผู้เรียน การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลลัพธ์การศึกษาที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ปรัชญาการศึกษาหลังนวยุค ได้แก่ 1) ปรัชญาการศึกษาสารัตถนิยม 2) ปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม 3) ปรัชญาการศึกษาปฏิรูปนิยม

4) ปรัชญาการศึกษาอัตถิภาวนิยม 5) พุทธปรัชญาการศึกษา การบูรณาการปรัชญาการศึกษาหลังนวยุคในการแก้ปัญหาการเรียนด้วยการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ด้วยการถ่ายทอดทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจ ด้านสารสนเทศด้วยทักษะการวิเคราะห์อย่างรู้เท่าทันสารสนเทศเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อและพฤติกรรม เสริมด้วยพุทธปรัชญาการศึกษาด้วยการนำไตรสิกขามาเป็นหลักในการพัฒนา 3 ด้าน กาย จิต ปัญญาและหลักพละ 4 มาพัฒนาเพื่อเสริมทักษะในการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จ และองค์ความรู้ที่ได้จากวิจัย คือ CCMW Model

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	ง
สารบัญ	ณ
RESEARCH ON ARCHITECTURAL EDUCATION BASED ON TRADITIONAL ARCHITECTURAL CULTURE PROTECTION	1
SunTianze Dalian Minzu Sutida Howattanakul and Sataporn Pruettikul	
THE MANAGEMENT OF STUDENT AFFAIRE IN FRUSTRATION QUOTIENT OF ART COLLEGE	16
Ai Shuzhou Sutida Howattanakul and Sataporn Pruettikul,	
CULTIVATION OF CULTURAL AND CREATIVE INDUSTRY TALENTS TO	24
ART DESIGN MAJORS IN COLLEGES AND UNIVERSITIES UNDER LIAONING PROVINCE	
Zhang Jian Kamolmal Chaisirithanya and Chuanchom Chinatangkul	
การบูรณาการนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการเรียนการสอน	42
(The Integration of innovation and educational technology into teaching)	
ปฐวีธรรม สำเนียง พิมพ์ปวีณ์ นิธิจิรัชชาติ และ พระมหาอุดร อุตตโร (มากดี)	
ทำตามลำดับขั้น: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน	54
(Follow Steps: An Analytic, Appreciative, and Applicative Study)	
เมธา หริมเทพาธิป ชัยโรจน์ นพเฉลิมโรจน์ และ วัชรารัตน์ สุนทรนาเวศ ณ	
ภูมิสังคม: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน	64
(Geosocial: An Analytic, Appreciative, and Applicative Study)	
เมธา หริมเทพาธิป ชัยโรจน์ นพเฉลิมโรจน์ และ วัชรารัตน์ สุนทรนาเวศ ณ	
RISK MANAGEMENT OF ART MASTER EDUCATION IN COLLEGES AND UNIVERSITIES	73
IN LIAONING PROVINCE	
Yanpeng Li Kamolmal Chawasirithanya and Chuanchom Chinatangkul	
A NEW PARADIGM OF ELDERLY EDUCATION MANAGEMENT FOR THE NEXT DECADE	88
IN ZHUHAI CITY UNDER GUANGDONG PROVINCE	
Li Jinze Kamolmal Chaisirithanya and Chuanchom Chinatangkul	
THE TRAINING MODE OF INDIVIDUALIZED TALENTSIN FIRST-CLASS UNIVERSITIES	95
Chenfeng Sutids Howattanakul and Sataporn Pruettikul	
INSTRUCTIONAL LEADERSHIP OF ART DESIGN ADMINISTRATORS	123
IN COLLEGES AND UNIVERSITIES UNDER SHENYANG CITY	

Zhao Ying Kamolmal Chaisirithanya and Chuanchom Chinatangkul	
The Effectiveness of Massive Open Online Course for Fine Arts Education in Universities under Liaoning Province	138
Shuangnan Liu Chuanchom Chinatangkul and Kamolmal Chaisirithanya	
The Future Professional Development of Young Teachers in China's Fine Arts Academies	152
Xiaokun Yin Chuanchom Chinatangkul and Kamolmal Chaisirithanya,	
RESILIENT LEADERSHIP MODEL FOR ADMINISTRATORS OF HIGHER ART SCHOOLS IN LIAONING PROVINCE	173
Li Yuezhu Peerapong Tipanark and Pornthep Mengman	
แก้ปัญหาที่จุดเล็ก: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน (Solving of Small Problems: An Analytic, Appreciative and Applicative Study)	191
เมธา หริมเทพาธิป ชัยโรจน์ นพเฉลิมโรจน์ และ วัชรารัตน์ สุนทรนาเวศ ฌ	
Mechanism Training Management of Innovative Talents In Higher Education Under Liaoning Province	200
Liu Guoqing Sutida Howattanakul and Sataporn Pruettikul	
กระบวนทัศน์ใหม่ทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา (Innovation Paradigm and Educational Information Technology)	219
รังสิวุฒิ พุ่มเกิด และ พระมหาอุดร อุตโตโร	
การวางใจเป็นกลางกับปรัชญากระบวนทรรศน์ (Equanimity and The Philosophy of Paradigm)	231
อัศวิน นิมิตะวัน และ รวิข ตาแก้ว	
การวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนไตรสิกขา ตามแนวคิดปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง (An Analysis of Teaching and Learning Approach According to Tri- Sikkha Based on Moderate Postmodern Philosophy)	239
ใจกลั่น นาวาบุญนีย รวิข ตาแก้ว และ กิรติ บุญเจือ	
การจัดการเรียนการสอนตามหลักการไตรสิกขาตามทรรศนะปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง (Teaching and Learning Approach According to Tri- Sikkha Based on Moderate Postmodern Philosophy)	247
ใจกลั่น นาวาบุญนียม รวิข ตาแก้ว และ กิรติ บุญเจือ	
สินน้ำใจกับการเลื่อนความหมาย (Remuneration and the Meaning Shift)	254
สิริกร อมฤตวาริน และ พจนา มาโนช	

พฤติกรรมความเชื่อการสวดมนต์ข้ามปีในสังคมไทย (The belief behavior of praying across the years in Thai society) ณัฐพงษ์ มะลิซ้อน สมพร เหลาฉลาด ขจิตพรรณ อมรปาน และ สว่างบุญ วงศ์ฟ้าเลื่อน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี (MOTIVATION FOR THE PERFORMANCE OF LOCAL GOVERNMENT PERSONNEL IN NONG SAENG DISTRICT UDON THANI PROVINCE) รุ่งรัตน์ จอญบุญ และ บุญเหลือ บุบผามาลา	267
ระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลโพนงาม อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี (QUALITY OF LIFE OF THE ELDERLY IN PHON NGAM SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION NONG HAN DISTRICT, UDON THANI PROVINCE) ชนกานต์ สุกัลป์ และ สุปิ่น สมสาร	292
พุทธอรรถปริวรรตศาสตร์ว่าด้วยอนัตตาเพื่อการสร้างเสริมสังคมพหุวัฒนธรรม (The Buddhist Hermeneutics on Selflessness for Strengthening the Multicultural Society) พระปลัดบุญมี คุณากโร (โพธิศรีสม) สวัสดิ์ อโณทัย และสมบุญ บุญโท	306
การบูรณาการปรัชญาการศึกษาหลังนวยุคเพื่อเสริมสร้างผลลัพธ์การศึกษา ที่พึงประสงค์โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา (The Integration of Postmodern Philosophy of Education for Reconstructing the Desired Outcomes of Education of the Ecclesiastical Secondary School) พระมหาณรรณกร ภัทรเมธังกร สวัสดิ์ อโณทัย และสมบุญ บุญโท	318
จริยธรรมการตีพิมพ์บทความในวารสารวิจัยธรรมศึกษา ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	329
การเตรียมต้นฉบับเพื่อการเสนอจัดพิมพ์ในวารสารวิจัยธรรมศึกษา ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	331